

A — Δραστηριότητα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης κατά το έτος 2006

Από τον Πρόεδρο Paul J. Mahoney

Το έτος 2006 αποτελεί το πρώτο πλήρες έτος λειτουργίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στη διάρκεια του το ΔΔΔ αφιέρωσε σημαντικό μέρος της δραστηριότητάς του στην επεξεργασία του σχεδίου Κανονισμού του Διαδικασίας, η οποία είχε ήδη αρχίσει από τους πρώτους μήνες λειτουργίας του το έτος 2005. Το σχέδιο που διαμορφώθηκε κατόπιν των συζητήσεων και διαβουλεύσεων ⁽¹⁾ στις οποίες προέβη το ΔΔΔ υποβλήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2006, κατόπιν συνεργασίας με το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και με τη σύμφωνη γνώμη του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς σύγκριση. Το ΔΔΔ θα έχει, κατά πάσα πιθανότητα, δικό του Κανονισμό Διαδικασίας από το δεύτερο εξάμηνο του έτους 2007.

Όσον αφορά τη δικαιοδοτική πτυχή της δραστηριότητας του ΔΔΔ, από τις στατιστικές προκύπτει ότι επελήφθη 148 προσφυγών, αριθμός ελαφρώς μικρότερος σε σχέση με τον αριθμό των υπαλληλικών προσφυγών κατά το έτος 2005, κατά το οποίο ασκήθηκαν 164 προσφυγές (151 ενώπιον του Πρωτοδικείου και 13 ενώπιον του ΔΔΔ κατά την περίοδο από 12 έως 31 Δεκεμβρίου 2005). Από της ιδρύσεώς του, το ΔΔΔ επελήφθη 161 υποθέσεων, στις οποίες πρέπει να προστεθούν οι 118 υποθέσεις που μεταφέρθηκαν από το Πρωτοδικείο. Συνεπώς, από της ενάρξεως της λειτουργίας του το ΔΔΔ επελήφθη 279 υποθέσεων.

Κατά το 2006 περατώθηκαν 53 υποθέσεις, εκ των οποίων 2 με αποφάσεις της ολομέλειας. Πρέπει να επισημανθεί η σαφής επιτάχυνση, κατά το δεύτερο εξάμηνο του έτους, του ρυθμού εκδόσεως αποφάσεων, με τη σταδιακή ολοκλήρωση της έγγραφης διαδικασίας στις υποθέσεις που μεταφέρθηκαν από το Πρωτοδικείο. Επίσης, επισημαίνεται ο κατ' αναλογία υψηλός αριθμός ακυρωτικών αποφάσεων, δεδομένου ότι εκδόθηκαν δέκα τέτοιες αποφάσεις. Εκ των αποφάσεων του ΔΔΔ δέκα απετέλεσαν αντικείμενο αναιρέσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι, με διατάξεις εκδοθείσες δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος I του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ανεστάλη η εκδίκαση σημαντικού αριθμού υποθέσεων, ιδίως μέχρι της εκδόσεως των αποφάσεων του Πρωτοδικείου στις υποθέσεις T-58/05, Centeno Medianilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, και T-47/05, Angé Serrano κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, περί κατατάξεως/νέας κατατάξεως σε βαθμό κατόπιν της θέσεως σε ισχύ του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ειδικότερα, κατά το έτος 2006, εκδόθηκαν από το ΔΔΔ 68 διατάξεις περί αναστολής.

(1) Στο πλαίσιο των προπαρασκευαστικών εργασιών, το ΔΔΔ προέβη σε διαβουλεύσεις ιδίως με εκπροσώπους των οργάνων, των επιτροπών προσωπικού και των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Προς τούτο, διοργανώθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2006 συνάντηση με τους προϊσταμένους διοικητικών υπηρεσιών. Ακολούθησε, στις 8 Φεβρουαρίου 2006, συνάντηση με τις συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις, παρουσία των δικηγόρων τους.

Χαρακτηριστικό του πρώτου έτους της δικαιοδοτικής δραστηριότητας του ΔΔΔ απετέλεσε η προσπάθειά του να ανταποκριθεί στην πρόσκληση του Συμβουλίου, όπως αυτή απορρέει από την έβδομη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεώς του 2004/752/ΕΚ και επαναλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 4, του παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου, να ενθαρρύνει τον φιλικό διακανονισμό των διαφορών σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας. Ειδικότερα, σε πολλές υποθέσεις, οι εισηγητές δικαστές έθεσαν υπόψη των διαδίκων προτάσεις φιλικού διακανονισμού. Τέσσερις υποθέσεις περατώθηκαν με την έκδοση διατάξεων διαγραφής από το πρωτόκολλο με τις οποίες διαπιστώνεται η επελευθέρωση μεταξύ των διαδίκων συμφωνία, κατόπιν φιλικού διακανονισμού που πρότεινε το ΔΔΔ.

Ασφαλώς, είναι ακόμη πρόωρο να γίνει απολογισμός της πρακτικής του φιλικού διακανονισμού ή να επισημανθεί μια ιδιαίτερη για το ΔΔΔ νομολογιακή κατεύθυνση. Τα στοιχεία που ακολουθούν περιορίζονται σε συνοπτική έκθεση των σημαντικότερων αποφάσεων που εξέδωσε το ΔΔΔ, εξετάζοντας διαδοχικώς ορισμένα γενικά ζητήματα διαδικασίας (I), τον έλεγχο της νομιμότητας (II), τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων (III) και, τέλος, τις αιτήσεις παροχής του ευεργετήματος πενίας (IV).

I. Δικονομικά ζητήματα

Με την πρώτη απόφασή του, Falcione κατά Επιτροπής, η οποία εκδόθηκε από την ολομέλεια στις 26 Απριλίου 2006 ⁽²⁾, το ΔΔΔ αποφάνθηκε ότι μέχρι της θέσεως σε ισχύ του δικού του Κανονισμού Διαδικασίας θα ισχύει, όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα, το καθεστώς που ισχύει για το Πρωτοδικείο, τούτο δε προκειμένου να διασφαλιστεί στους πολίτες επαρκής δυνατότητα προβλέψεως όσον αφορά την εφαρμογή των σχετικών με τα δικαστικά έξοδα κανόνων, βάσει της αρχής της χρηστής απονομής της δικαιοσύνης.

Αξίζει να υπογραμμιστούν δύο αποφάσεις που εκδόθηκαν βάσει του άρθρου 8 του παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Στην υπόθεση Marcuccio κατά Επιτροπής ⁽³⁾, το ΔΔΔ έκρινε εαυτό αναρμόδιο, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου, κρίνοντας ότι η υπόθεση αυτή έχει αντικείμενο ίδιο με δύο υποθέσεις των οποίων έχει επιληφθεί το Πρωτοδικείο. Με τη διάταξη Gualtieri κατά Επιτροπής ⁽⁴⁾, το ΔΔΔ αποφάνθηκε ότι η διαφορά μεταξύ της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αποσπασμένου εθνικού πραγματογνώμονος δεν συνιστά διαφορά μεταξύ της Κοινότητας και ενός των υπαλλήλων της, κατά την έννοια του άρθρου 236 ΕΚ. Κατά συνέπεια, το ΔΔΔ αποφάνθηκε ότι δεν είναι αρμόδιο να επιληφθεί της υποθέσεως αυτής και την παρέπεμψε στο Πρωτοδικείο, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

⁽²⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 26ης Απριλίου 2006, F-16/05, Falcione κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

⁽³⁾ Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 25ης Απριλίου 2006, F-109/05, Marcuccio κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

⁽⁴⁾ Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 9ης Οκτωβρίου 2006, F-53/06, Gualtieri κατά Επιτροπής, (εκκρεμεί η εκδίκαση αναιρέσεως, υπόθεση T-413/06 P), που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

II. Έλεγχος της νομιμότητας

A. Παραδεκτό των ασκουμένων δυνάμει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ προσφυγών

1. Πράξεις δεκτικές προσφυγής

Στη διάταξη Lebedef κ.λπ. κατά Επιτροπής⁽⁵⁾, το ΔΔΔ διευκρίνισε ότι οι λεπτομέρειες που ρυθμίζουν τη χρήση των πληροφορικών συστημάτων της διοίκησης, όσον αφορά τη γλώσσα του συστήματος εκμεταλλεύσεως και των λογισμικών των ατομικών υπολογιστών, συνιστούν μέτρα εσωτερικής οργανώσεως της υπηρεσίας, που δεν είναι βλαπτικά κατά την έννοια των άρθρων 90, παράγραφος 2, και 91, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

2. Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής

Με την απόφαση Grünheid κατά Επιτροπής⁽⁶⁾, το ΔΔΔ έκρινε παραδεκτή προσφυγή στρεφόμενη κατά αποφάσεως περί οριστικής κατατάξεως σε βαθμό, απορρίπτοντας ένσταση απαραδέκτου στηριζόμενη στο γεγονός ότι η κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως διοικητική ένσταση υποβλήθηκε πλέον των τριών μηνών από τότε που η προσφεύγουσα πληροφορήθηκε, μέσω του μηνιαίου εκκαθαριστικού των αποδοχών της, περί της υπάρξεως αυτής της αποφάσεως. Το ΔΔΔ αποφάνθηκε, σχετικώς, ότι, καίτοι με την κοινοποίηση του μηνιαίου εκκαθαριστικού των αποδοχών αρχίζουν να τρέχουν οι προθεσμίες για την άσκηση διοικητικής ενστάσεως και προσφυγής κατά διοικητικής αποφάσεως όταν από το εκκαθαριστικό προκύπτει σαφώς η ύπαρξη και το περιεχόμενο της αποφάσεως αυτής, εντούτοις τούτο δεν ισχύει για την απόφαση με την οποία η Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή (ΑΔΑ) προβαίνει σε οριστική κατάταξη νεοπροσληφθέντος υπαλλήλου, το περιεχόμενο της οποίας είναι κατά πολύ ευρύτερο του καθορισμού των καθαρώς χρηματικής φύσεως δικαιωμάτων τα οποία συγκεκριμενοποιεί, για δεδομένη χρονική περίοδο, το εκκαθαριστικό αποδοχών. Πράγματι, ελλείψει εγγράφου κοινοποιήσεως και αιτιολογήσεως της αποφάσεως περί οριστικής κατατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 25 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, η επιβολή στον υπάλληλο της υποχρεώσεως να ασκήσει διοικητική ένσταση το αργότερο εντός τριών μηνών από της παραλαβής του πρώτου εκκαθαριστικού αποδοχών επί του οποίου σημειώνεται η κατάταξη αυτή θα καθιστούσε άνευ αντικειμένου τα άρθρα 25, δεύτερο εδάφιο, και 26, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, σκοπός των οποίων είναι ακριβώς να παρασχεθεί στους υπαλλήλους η δυνατότητα να λάβουν πράγματι γνώση αποφάσεων οι οποίες αφορούν, ιδίως, την ατομική διοικητική τους κατάσταση και να προβάλουν τα δικαιώματα που τους παρέχει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

⁽⁵⁾ Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Ιουνίου 2006, F-34/05, Lebedef κ.λπ. κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

⁽⁶⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 28ης Ιουνίου 2006, F-101/05, Grünheid κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Με την απόφασή του Combescot κατά Επιτροπής ⁽⁷⁾, το ΔΔΔ αποφάνθηκε ότι ρητή απόφαση περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως, εκδοθείσα εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από της υποβολής της διοικητικής ενστάσεως, η οποία όμως δεν είχε κοινοποιηθεί πριν από τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής, δεν κωλύει, σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, τη γένεση μιας σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως. Πράγματι, αν γινόταν δεκτό ότι η έκδοση ρητής απορριπτικής αποφάσεως εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών από της υποβολής της διοικητικής ενστάσεως κωλύει τη γένεση σιωπηρής αποφάσεως, στην περίπτωση κατά την οποία η ρητή απορριπτική απόφαση δεν κοινοποιήθηκε εμπροθέσμως στον οικείο υπάλληλο, ο υπάλληλος αυτός δεν θα μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως, δυνάμει του άρθρου 91, παράγραφος 3, δεύτερη περίπτωση, πρώτη περίοδος, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα θα ερχόταν σε αντίθεση με τον σκοπό της διατάξεως αυτής, που είναι η διασφάλιση της δικαστικής προστασίας των υπαλλήλων σε περίπτωση αδράνειας ή σιωπής της διοικήσεως. Επομένως, απορριπτική απόφαση εκδοθείσα αλλά μη κοινοποιηθείσα δεν συνιστά «απάντηση», κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

Στη διάταξη του Schmit κατά Επιτροπής ⁽⁸⁾, το ΔΔΔ, αφού υπενθύμισε τη νομολογία κατά την οποία, όσον αφορά τον υπολογισμό της προθεσμίας ασκήσεως διοικητικής ένστασης κατά βλαπτικής πράξεως, το άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως ερμηνεύθηκε υπό την έννοια ότι η διοικητική αυτή ένσταση «υποβάλλεται» από της στιγμής που περιέρχεται στο θεσμικό όργανο, διευκρίνισε ότι, παρά το γεγονός ότι η διοικητική αρχή θέτει σφραγίδα εισερχομένου επί εγγράφου που της αποστέλλεται, η σφραγίδα αυτή δεν αποτελεί στοιχείο που να βεβαιώνει την ημερομηνία υποβολής αυτού του εγγράφου, αλλά στοιχείο, βάσει του οποίου μπορεί να συναχθεί, στο πλαίσιο της έννοιας της χρηστής διοικήσεως και μέχρις αποδείξεως του αντιθέτου, ότι το έγγραφο αυτό περιήλθε στην οικεία διοικητική αρχή κατά την αναφερόμενη ημερομηνία. Σε περίπτωση αμφισβητήσεως, απόκειται στον υπάλληλο να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία, όπως απόδειξη παραλαβής παρεχόμενη από την αρμόδια διοικητική αρχή ή απόδειξη παραλαβής συστημένης ταχυδρομικής επιστολής, ικανά να ανατρέψουν το τεκμήριο που συνιστά η σφραγίδα εισερχομένου και να αποδείξουν ότι πράγματι η διοικητική ένσταση ασκήθηκε σε διαφορετική ημερομηνία.

B. Ουσιαστικά ζητήματα

Προκαταρκτικώς επισημαίνεται η ποικιλία των ζητημάτων των οποίων επελήφθη το ΔΔΔ. Ειδικότερα, εξέτασε τις συνέπειες της μεταβάσεως στο ευρώ επί των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των υπαλλήλων, στην περίπτωση που αυτοί μεταφέρουν στο κοινοτικό συνταξιοδοτικό σύστημα δικαιώματα κτηθέντα στο πλαίσιο εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος ⁽⁹⁾, τα κριτήρια βάσει των οποίων ορισμένοι υπάλληλοι έχουν τη δυνατότητα,

(7) Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 19ης Οκτωβρίου 2006, F-114/05, Combescot κατά Επιτροπής (εκκρεμεί η εκδίκαση αναιρέσεως, υπόθεση T-414/06 P), που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(8) Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Μαΐου 2006, F-3/05, Schmit κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(9) Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Νοεμβρίου 2006, F-100/05, Χατζηγιαννίδου κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, να συνταξιοδοτηθούν πρόωρα χωρίς μείωση της συντάξεώς τους⁽¹⁰⁾, μία περίπτωση αυτεπάγγελτης χορηγήσεως άδειας ασθενείας για ψυχιατρικούς λόγους σε υπάλληλο της Επιτροπής⁽¹¹⁾, σειρά υποθέσεων σχετικών με την αναγνώριση του επαγγελματικού χαρακτήρα μιας νόσου⁽¹²⁾, τις οικονομικής φύσεως διατάξεις της συμβάσεως περί καθορισμού των όρων εργασίας και του καθεστώτος χρηματικών απολαυών των υπαλλήλων διερμηνέων συνεδρίων⁽¹³⁾. Αξίζει, επίσης, να αναφερθεί ότι μια υπόθεση σχετική με την καταβολή υπερωριών σε υπάλληλο της κατηγορίας Α παραπέμφθηκε στην ολομέλεια, αλλά, τελικώς, διεγράφη από το πινάκιο κατόπιν της συμφωνίας στην οποία κατέληξαν οι διάδικοι⁽¹⁴⁾. Το ΔΔΔ επελήφθη, επίσης, προσφυγών που αμφισβητούσαν τη νομιμότητα αποφάσεων περί καταγγελίας συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων⁽¹⁵⁾, αποφάσεων εξεταστικών επιτροπών διαγωνισμών με τις οποίες δεν επιτράπη η συμμετοχή των υποψηφίων στις δοκιμασίες⁽¹⁶⁾ ή αποφάσεων περί μη αναγραφής υποψηφίου στον πίνακα επιτυχόντων προς μελλοντική πρόσληψη⁽¹⁷⁾, αποφάσεων που ελήφθησαν στο πλαίσιο διαδικασιών διορισμού⁽¹⁸⁾, εκθέσεων εξελίξεως της σταδιοδρομίας⁽¹⁹⁾, καθώς και αποφάσεων περί μη προαγωγής⁽²⁰⁾. Στο πλαίσιο αυτό, αξίζει να επισημανθούν δύο από τις αποφάσεις που εξέδωσε το ΔΔΔ.

Με την απόφασή του Landgren κατά ΕΙΕΕ⁽²¹⁾, που εκδόθηκε από την ολομέλεια, το ΔΔΔ αποφάνθηκε ότι για τη μονομερή καταγγελία συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου αορίστου διάρκειας δεν απαιτείται απλώς η τήρηση της προθεσμίας προειδοποίησης που προβλέπει το άρθρο 47, παράγραφος 2, του εφαρμοστέου στο λοιπό προσωπικό συστήματος, αλλά,

(10) Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, F-86/05, De Soeten κατά Συμβουλίου, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(11) Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Δεκεμβρίου 2006, F-17/05, De Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(12) Βλέπε, συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Ιουλίου 2006, F-18/05, D κατά Επιτροπής (εκκρεμεί η εκδίκαση αναιρέσεως, υπόθεση T-262/06 P), που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(13) Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Δεκεμβρίου 2006, F-10/06, André κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(14) Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Ιουλίου 2006, F-9/05, Lacombe κατά Συμβουλίου, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(15) Βλέπε, συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 26ης Οκτωβρίου 2006, F-1/05 (εκκρεμεί η εκδίκαση αναιρέσεως, υπόθεση T-404/06 P), Landgren κατά ΕΙΕΕ, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, και της 14ης Δεκεμβρίου 2006, F-88/05, Kubanski κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(16) Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Ιουνίου 2006, F-25/05, Mc Sweeney και Armstrong κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(17) Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Δεκεμβρίου 2006, F-22/05, Νεοφύτου κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(18) Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Δεκεμβρίου 2006, F-122/05, Οικονομίδης κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(19) Βλέπε, συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Δεκεμβρίου 2006, F-74/05, Caldarone κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(20) Βλέπε, π.χ., απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 30ής Νοεμβρίου 2006, F-77/05, Μπαλαμπάνης και Le Doug κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(21) Προπαρατεθείσα απόφαση Landgren κατά ΕΙΕΕ.

επίσης, πρέπει αυτή να είναι αιτιολογημένη. Πράγματι, προς διασφάλιση επαρκούς προστασίας κατά των αδικαιολογήτων απολύσεων, ιδίως όταν πρόκειται για σύμβαση αορίστου διάρκειας ή όταν, προκειμένου περί συμβάσεως ορισμένης διάρκειας, η απόλυση γίνεται πριν τη λήξη της, επιβάλλεται να παρασχεθεί στους ενδιαφερόμενους, αφενός, η δυνατότητα να εξετάσουν αν έχουν διασφαλιστεί ή θιγεί τα έννομα συμφέροντά τους καθώς και η δυνατότητα να εκτιμήσουν κατά πόσον επιβάλλεται η άσκηση δικαστικής προσφυγής και, αφετέρου, να παρασχεθεί στο επιλαμβανόμενο δικαστήριο η δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του πράγμα που συνεπάγεται ότι η αρμόδια αρχή υπέχει υποχρέωση αιτιολογήσεως. Η αναγνώριση μιας τέτοιας υποχρέωσης δεν αποκλείει την αναγνώριση ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως της αρμόδιας αρχής στον τομέα των απολύσεων, και, επομένως, ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή περιορίζεται στον έλεγχο υπάρξεως πρόδηλης πλάνης ή καταχρήσεως εξουσίας. Εν προκειμένω, η απόφαση περί απολύσεως ακυρώθηκε λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως.

Στην απόφασή του Οικονομίδης κατά Επιτροπής⁽²²⁾, το ΔΔΔ αποφάνθηκε, αναφορικά με την πρόσληψη προϊσταμένου μονάδας με βαθμό AD 9/AD 12, ότι η απόφαση της Επιτροπής περί προσωπικού αποτελούμενου από μεσαία στελέχη είναι παράνομη καθόσον προβλέπει ότι το επίπεδο της προς πλήρωση θέσεως θα καθοριστεί κατόπιν της συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων των υποψηφίων, αλλοιώνοντας κατά τον τρόπο αυτό τον επιβαλλόμενο αντικειμενικό χαρακτήρα της διαδικασίας.

III. Αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων

Κατά το έτος 2006 υποβλήθηκαν δύο αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων. Στην υπόθεση Bianchi κατά ΕΙΕΕ⁽²³⁾, η αίτηση απορρίφθηκε λόγω ελλείψεως του στοιχείου του επείγοντος, ενώ η αντίστοιχη αίτηση στην υπόθεση Dálnoky κατά Επιτροπής⁽²⁴⁾ απορρίφθηκε λόγω του προδήλως अपαράδεκτου χαρακτήρα, εκ πρώτης όψεως, της κύριας προσφυγής.

IV. Αιτήσεις παροχής του ευεργετήματος πενίας

Ο πρόεδρος του ΔΔΔ αποφάνθηκε επί τριών αιτήσεων χορηγήσεως του ευεργετήματος πενίας κατά τη διάρκεια του έτους 2006, οι οποίες είχαν όλες υποβληθεί πριν από την άσκηση προσφυγής, σύμφωνα με τη δυνατότητα που προβλέπει το άρθρο 95, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο οποίος εφαρμόζεται *mutatis mutandis*. Οι αιτήσεις αυτές δεν έγιναν δεκτές⁽²⁵⁾.

(22) Προπαρατεθείσα απόφαση Οικονομίδης κατά Επιτροπής.

(23) Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 31ης Μαΐου 2006, F-38/06 R, Bianchi κατά ΕΙΕΕ, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(24) Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Δεκεμβρίου 2006, F-120/06 R, Dálnoky κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

(25) Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, F-90/06 AJ, Nolan κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 1ης Δεκεμβρίου 2006, F-101/06 AJ, Atanasov κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 11ης Δεκεμβρίου 2006, F-128/06 AJ, Noworyta κατά Κοινοβουλίου, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.